

at betale dem med endnu højere Priser. Det er ikke alene et Ræsonnement, som opstilles teoretisk og derfor meget vel kan være rigtigt, men der er Eksempler rundt omkring fra andre Industrier, hvor vi have set det samme. Der er Eksempler, som jeg ikke her skal spille Tiden med at opregne, hvoraf man kan se, at Tilstedeværelsen af en eneste dansk Fabrik faktisk har bragt det hele Prisniveau ned. Man forsøgte at tilintetgøre den, men da man ikke kunde det, var man nødt til at underbyde den for overhovedet at kunne indføre her i Landet, og saa bragte man Priserne ned til et lavere Niveau end tidligere, da der ikke fandtes nogen dansk Fabrik.

Der er tillige en anden Side af Sagen, som jeg har nævnt før, men som jeg skal minde om, og som til Dels ligger i, hvad jeg allerede har sagt, men som jeg dog vil belyse med Tal. Det kan ikke nytte, at man nøjes med at sige: Vi skulle anskaffe disse Lokomotiver, og dem kunne vi faa 5,000—10,000 Kr. billigere fra Udlandet end herhjemme fra. Thi det er ikke det enkelte Køb, det drejer sig om, men det drejer sig om at skaffe Beskæftigelse for Landets Børn og den Fordel, som kommer paa anden Maade derved. Har „Scandia“ sparet os for 1,148,000 Kr. ved disse Anskaffelser i de forløbne Aar, har Fabrikken ydet os positivt i det mindste tilsvarende Summer, der ere blevne her i Landet. Der er anskaffet for 16 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. hos „Scandia“ i de Aar, og derefter skønner jeg — og jeg antager, at Skønnet er nogenlunde rigtigt — at kun de to Femtedele have behøvet at gaa til Udlandet til Materialer, og det er endda et temmelig stort Tal, det her drejer sig om, fordi der er Tale om en Vognindustri, og i Vogne findes der en stor Mængde fremmede Bestanddele. Men jeg antager dog, at Tallet to Femtedele er rigtigt, og saa betyder det, at 9 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. ere blevne her i Landet i de Aar og i de Aar have cirkuleret rundt ikke alene til Arbejderne og Købmændene i Randers, men rundt om i Jylland og i hele Danmark. Disse 9 $\frac{3}{4}$ Million havde ikke været i Cirkulation, hvis de 16 Millioner vare givne ud i Udlandet. Vi have beholdt dem her, det er et Plus til Nationalformuen, som forøger Velværet for os alle. Naar man særlig vil være smaa-regnende fra Statens Side og sige, at det er Statskassens Interesser, vi skulle passe paa, maa det erindres, at Statskassen ogsaa faar sin Part af Anskaffelser herhjemme fra. Vi have ved Skattediskussionerne faaet slaaget fast ogsaa fra den

højtærede Finansministers Side, at Skatten i det hele til det offentlige herhjemme omtrent udgør 12 pCt. af Indtægten, og man faar ikke Skat af andet end Indtægten. Men har man faaet 12 pCt. af 9 $\frac{3}{4}$ Millioner, udgør det 1,170,000 Kr., som vi maa lægge til det andet. Naar „Scandia“ har sparet os en Udgift af 1,148,000 Kr., har den samtidig skaffet Statskassen en Skatteindtægt af omtrent et lignende Beløb, nemlig 1,170,000 Kr., og saa komme vi til det Resultat, at „Scandia“'s Eksistens har gavnet selve Statskassen med saadant noget som 2,300,000 Kr.

Saadanne Ting skal man tage Hensyn til, og det er ikke fjerntliggende Ting. Det er ogsaa noget, man tager Hensyn til og regner med overalt i Verden, det er noget, som Englands Politik i Aarhundreder er gaaet ud paa, at skabe Næring og Indtægter til Landet, det er derfor, Nationen vokser i Tal og Velstand. Og naar vi her tale om den Ulykke, det vilde være, om man gik hen og anskaffede de Lokomotiver og gave 10,000 Kr. for meget, maa vi huske paa de mange Tusinder, vi ville faa ind ad andre Veje, hvis Lokomotiverne bleve byggede her i Danmark. Nu er jeg Talsmand for Beskyttelse, men jeg har aldrig været Talsmand for nogen høj Beskyttelse, kun for en rimelig Beskyttelse. I dette Øjeblik er der ikke Tale om at komme særligt langt i Retning af Beskyttelse, det er min bestemte Tro, som naturligvis kan være urigtig, at man behøver ikke at give de indenlandske Fabrikanter store Fordele, det er meget muligt, at man slet ikke behøver at give dem egentlige Fordele udover den, de allerede have, nemlig den Toldbeskyttelse af 5 pCt., som der er paa Lokomotiver. Det er muligt, men hvad jeg anser for ganske nødvendigt, er at give den indenlandske Industri en Forestilling om, at den kan vente sympatetisk Støtte fra Statens Side, det vil sige, at den kan vente, at vor Stat ligesom andre Stater anser det for godt, at der bestaar en indenlandsk Industri, og vil bestræbe sig for at støtte denne indenlandske Industri og foretrække den i Stedet for, at Staten — det kan ikke hjælpe at nægte, at det faktisk har været saadan her i Landet — har bestræbt sig for det modsatte, at Staten har, for at bruge et stærkt Udtryk, som dog passer, løbet efter ethvert billigt Underbud fra Udlandet. Det er det, som har gjort, at der ingen dansk Lokomotivindustri er, den kan ikke bestaa, naar den i Statsmagten ser enten en fjendtlig eller en fuldstændig